

Gió M Côi

Tác Giả: NT Nguyễn Kim Phụng s&#u t&#m
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

Một câu chuyện tình cảm M Con rất cảm động và cũng bất ngờ cho mọi người chúng ta
buổi hoàng hôn.

Gió M Côi...

Lần đầu tiên cảm thấy và thấy hàng chữ "Vị mà tôi đi thi gian đ&#c. Đi về thiên thu tiếng
m&#c&#i" của ông Trần Trung Đạo, tôi nhớ thấy: Chà! cái ông này đúng là nhà thơ, văn chương
bóng b&#y. Đi nghĩ thì ai không thích đ&#c nhìn thấy m&#c&#i? Tôi cũng vậy. Nhưng làm gì mà
ph&#i đi về thiên thu cảm. M&# ở đó khi nào vui thì m&#c&#i, khi nào giận m&# la r&#ng ch&#u. Vì c
gì mà ông phải đem cảm thiên thu đi đi lý tưởng m&#c&#i?

Nhưng đó là hai m&#i năm về trước. M&# tôi vẫn còn trẻ và khoẻ mạnh. Vài ngày một lần m&# xách
gi&# đi bộ ra chợ. Về đi và về khoẻ mạnh tiếng, nhớ không. Đi ăn m&# n&#u đ&# s&#n trong t&# l&#nh.
Cháu n&#i cháu ngo&#i gi&#i cho m&# trông, chi&#u đón về th&#nh th&#ang l&#i thêm cái cà m&#n đ&#ng
th&#c ăn...

Vậy đó, chỉ em chúng tôi đón nhận tình thương của mẹ, mẹ cảm nhiên như chim s&# bay, và cá s&#
l&#i. Khi vui m&#c&#i, khi buồn thì... thôi.

Nhưng rồi năm tháng qua. Chim bay có lúc mất cánh, cá l&#i s&# có ngày v&#ng câu. Và m&# tôi rồi
cũng có lúc vắng tiếng cảm.

Tôi l&#i nhớ tôi l&#i thi năm nào của ông Trần Trung Đạo. Bây giờ n&#u đ&#c, tôi xin góp thêm vài
ông rằng: n&#u bỗng nhiên đ&#c ba đi&#u &#c, đi&#u trước tiên xin nghe tiếng m&#c&#i.

Bởi vì m&# đã vắng tiếng cảm từ lâu lắm rồi. M&# tôi bỗng nh&#m trên giường cảm may tháng nay, im
l&#ng và m&#i m&#t. Một ngày một chỉ nói chút ít khi nào cảm thấy thì t&#kho&# và nhớ l&#i một câu
chuyện cũ nào đó, m&# s&#k&# cho bất cảm đ&#a con nào đang ở bên cảm. M&# nói mà đôi m&#t xa

Gió M Côi

Tác Giả: NT Nguy&n Kim Ph&ng s&u t&m
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

---

x&nh đang tr& v& s&ng l&i v&i qu&ng đ&i xa x&a nào đó. Tôi th&ng ng&i nghe m& k& và c&m th&y r&ng m& nh& cái máy chi&u phim cũ, nh& cái gì, t&i đầu, thì phát ra cái đó, đ& r&i l&i quên ngay...

M& nói thì có, nh&ng c&ï thì không. Hình nh& b&nh t&t và già y&u đã làm tan bi&n t&t c& sinh khí và ni&m vui nào c&a m& đ& đ& t&o m&t n& c&ï.

V&y mà m&t l&n vô tình tôi đã làm đ&c cho m& c&ï.

Trong m&y ch& em, tôi là th&ng ch&u gi&n m&t với m& nhi&u nh&t. Tuy trên tôi có m&y bà ch&, nh&ng tôi hay ð mình là con trai tr&ng đ&c m& c&ng và ...n&, nên tôi hay nói gi&n ba tr&n v&i m& cho m& vui. M& tôi b&nh y&u n&m đó thôi ch& v&n đ& ti&n b&c v&n r&t sáng su&t. Trong nhà, tôi là ng&ï có nhi&m v& qu&n lý tài s&n "n&i" c&a m& trong nhà bank. M&i tháng cái check ti&n già đ&c chia ra : ti&n nào cúng chùa, ti&n giúp tr& m& côi, ng&ï già neo đ&n ð VN...m& đ&u nh& h&t. M&t l&n, tôi m&i ra nhà bank l&y ti&n v& cho m&, th&y m& có v& kho&, tôi l&i gi&n

- M& giàu quá à. Con thì đ&o này nghèo l&m. M& cho con m&t trăm s&i ch&i.

M& h&i

- Ch& ti&n mi đi làm b& mô mà ph&i xin?

Tôi nói

- Ti&n đi làm v& nó gi& h&t m& ð i.

-R&a à? B& "h&n" không cho mi đ&ng mô đ& tiêu à?

Gió M Côi

Tác Giả: NT Nguy&#n Kim Ph&#u t&#m
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

-Không! "h&#n" gi&# h&# t&# n

Tôi nói gi&# ng ch&# c ch&# n.

Tôi th&# y m&# nhìn th&# ng con v&# i ánh m&# t th&# ng c&# m, r&# i sau đó m&# b&# ng tr&# gi&# ng b&# c b&# i

-Xí , cái đ&# s&# v&# .

Lâu l&# m r&# i tôi m&# i th&# y m&# kho&# và có h&# ng nói chuy&# n lâu nh&# v&# y nên cũng vui lây

-M&# i, con mà không s&# v&# m&# i là l&# đó. M&# coi, giọng h&# nhà mình t&# trên xu&# ng đ&# i có ai mà không s&# v&# ?

Tôi th&# y m&# suy nghĩ. Dĩ nhiên r&# i, vì nh&# ng l&# i tôi m&# i nói cũng không xa s&# th&# c là m&# y. Đ&# c m&# t chút, m&# t m&# sáng lên nói

- Có. Có đ&# á không s&# v&# .

- Ai? Tôi ng&# c nhiên

- Th&# ng L&# c. Th&# ng L&# c h&# n không s&# v&# .

“Hahaha!” Tôi ôm b&# ng b&# t c&# i nghiêng ng&# a. C&# i thi&# t. Tr&# i i th&# ng em tôi m&# c này nó ph&# i là... s&# ph&# c&# a tôi l&# n. V&# y mà t&# i đây nói chuy&# n v&# i m&# làm sao mà m&# tôi tin nó là m&# t cây

Gió M Côi

Tác Giả: NT Nguy n Kim Ph ng s u t m
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

---

xanh r n không h  s  v  th i qu  là siêu đ ng.

Không biết vì th y t i c  i say s a qu , hay là m  m i ch t nh n ra th ng con kia c a m  cũng thuộc lo i th  thi t gi ng th ng anh n . T i th y m  há mi ng to mu n c  i theo t i mà không th  ph t ra tiếng. Nh ng ánh m t c a m  đã n i l n t t c . M  nhìn t i, ánh m t r c ni m vui t  i. Đã lâu rồi anh em t i ch a th y được ánh m t này.

Em t i đang ng i gần đó cũng la l n

- A m  c  i. M  c  i đó.

T i ph i quay đi, bởi vì b ng nhiên t i mu n khóc.

N u m t  n trong đ i t i được m ng đ n ph t khóc thì đó là giây phút này đây.

M  đã y u  m r i. Nh ng vi c v  sinh ti u hóa ph i dùng t  cho m , và ph i thay luôn luôn vì m  r t s ch s . Nh ng việc này t i không phải lo vì m  có đ n 6 c  con gái. Tuy ai cũng công việc sinh nhai, ch ng con b n b u, nh ng đã chia gi  t c tr c, khi nào cũng có m t đ a bên c nh đ  lo cho m .

M t ngày kia t i đi làm v  s m ghé qua nhà gặp lúc em gái t i đang loay hoay thay t  cho m . Thông th  ng thì ch  c n m  hợp tác t  mình nghiêng bên này một chút, co cái chân một chút...thì m t người cũng có thể làm được. H m đó m  b ng y u quá không th  t  mình làm nh ng đ ng tác trên khi n cho em t i xoay t i xoay lui mãi v n không thay được. Th y t i i nó m ng r  kêu t i vào ph .

M  tuy y u nh ng đầu óc v n t nh táo. Th y t i vào m   c đ u không ch u đòi đ i t i ra. M  quen có con gái làm v  sinh cho m , b y gi  có th ng con, m  không quen. Anh em t i ph i n i m t h i, may m  v n ghét đ  d y nên cuối cùng cũng chịu cho t i ph  v i em t i.

Gió Mồ Côi

Tác Giả: NT Nguyễn Kim Phụng sưu tầm
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

Đúng ra em tôi chä muän tôi phä đä mä nghiêng qua nghiêng läi chút xíu cho nó làm viäc đä dàng väy thôi, nhäng tôi nói nó đäi cho tôi tä tay thay tä cho mä. Còn nó chä đä phä. Bäng nhiên tôi muän tä tay mình thay tä cho mä. Đây có thä là cä häi cuäi cùng tôi làm đäc viäc này. Tôi cän räng không đä cho näc mät trào ra. Tôi muän nói väi mä tôi lúc đó räng: mä äi, ngày xäa mä thay cho con biät bao nhiêu cái tä, đä cho đän hôm nay, khi mà tháng ngày còn läi cäa mä có lä không còn đäc bao nhiêu näa, và khi mà trên đäu con tóc cũng đã muäi tiêu hai màu mäi thay läi cho mä đäc mät cái tä. Ngäi ta nói cha mä nuôi con biän hä lai láng, con nuôi cha mä tính tháng tính ngày. Tôi không cän tính cũng biät räng cä đäi tôi chä đäc mät län này thay cho mä tôi đäc mät cái tä.

Mät hôm...

Có gió Mồ Côi

Thäi cho mä räng

Tôi thành mä côi.

Vài tuän sau ngày chôn cät mä xong, em tôi đän läi căn phòng cäa mä. Nó väa đän väa sät sùi. Tôi biät mä có nhiäu đä läm, nhäng không ngä mä có nhiäu quän áo và ví xách nhä väy. Mäy cô con gái cäa mä mäi län đi shopping säm säa cho mình hay cho con, thäy cái gì hay- hay, tän tay mua vä cho mä, dù biät räng mä chä đä có xài bao giä đâu. Mäy cô biät väy mà ...vän mua. Mät hai cô thì chäa chäc đã nhiäu, nhäng đän sáu cô cùng säm bao nhiêu năm nay thì cä mät cái closet phòng mä chät cäng nhäng quän áo, giày dép, xách tay,...là cái chäc. Rät nhiäu món còn nguyên trong gói. Nhiäu cái áo thiät đäp mà tôi biät mä chäa bao giä mäc, hay nhäng đôi giày còn nguyên trong häp chäa cät giấy.

Gom l&#i kho&#ng 6, 7 gói l&#n t&#i ch&# qu&#n áo c&#a m&# , c&# cũ l&#n m&#i, t&#i b&# m&#t tr&#m Recycle qu&#n áo c&#a city. City đ&# nh&#ng cái thùng l&#n g&#m qu&#n áo cũ l&#i. H&# s&# ch&#n l&#a và cho v&# kho recycle đ&# tái t&#o thành s&#n ph&#m khác. T&#n thu đ&#c t&# nh&#ng thùng recycle này, city ghi rõ là s&# đ&#c dùng trong nh&#ng phúc l&#i c&#a thành ph&# nh&# góp qu&# giúp b&#a ăn cho nh&#ng ng&#i homeless vô gia c&# ch&#ng h&#n.

C&#m cái áo cũ c&#a m&# tr&#c khi b&# vào trong thùng. Cái mùi h&#ng h&#c quen thu&#c c&#a m&# p vào mũi làm t&#i mu&#n ch&#y n&#c m&#t. Cái mùi đ&#u Gió, đ&#u Cù Là này là bi&#u t&#ng c&#a m&# nh&#ng tháng ngày n&#m trên gi&#ng b&#nh. M&#i m&#t cái áo trên tay, t&#i đ&#u ch&#n ch&# không n&# b&# vào b&#i vì có nh&#ng cái áo quen thu&#c m&# v&#n hay m&#c. T&#i c&#m chi&#c áo, ng&#i mùi đ&#u quen thuộc mà có c&#m t&#ng nh&# m&# t&#i đang ở đâu đây. Nh&# m&# đang ở trong cái áo ...t&#i n&# nào qu&#ng vào trong cái thùng này?

M&#i năm tr&#c đây sau khi ba t&#i m&#t, t&#i vào b&#nh vi&#n nh&#n l&#i b&# qu&#n áo và m&#t s&# đ&# tùy thân c&#a ba t&#i m&#c ngày nh&#p vi&#n. T&#i nh&# đã ng&#i im ôm b&# qu&#n áo cu&#i cùng c&#a ba t&#i trong lòng và cũng ng&#i th&#y cái mùi này. Cái mùi c&#a ng&#i b&#nh, mùi đ&#u, mùi thu&#c... và t&#i bi&#t th&# là h&#t. Ba đã ra đi vĩnh vi&#n.

Cái c&#m giác c&#a s&# chia ly sinh t&# đó hôm nay l&#i tr&# v&# v&#i t&#i. N&#ng n&# h&#n nhi&#u. Ngày đó t&#i m&#t ba nh&#ng v&#n còn m&#. B&#y gi&# thì m&#t c&# m&#, đâu còn ai. M&#i m&#t cái áo b&# vào trong thùng nh&# m&#t l&#i vĩnh bi&#t, b&#i vì t&#i s&# không bao gi&# còn nhìn thấy nó n&#a.

T&#i đã b&# g&#n h&#t qu&#n áo c&#a m&# vào thùng Recycle. Còn l&#i cái cu&#i cùng. M&#t cái áo dài r&#t đ&#p, và quen thu&#c. T&#i bi&#t ch&#c ch&#n m&# t&#i r&#t thích và t&#ng m&#c cái áo dài này nhi&#u l&#n trong nh&#ng đ&#p quan tr&#ng. Không bi&#t ch&#ng m&# đã t&#ng m&#c trong m&#t v&#i l&# c&#i hay h&#i nào đó c&#a con cái.

Tay kia c&#a t&#i đã gi&# n&#p thùng lên nh&#ng b&#ng ng&#ng l&#i. Hay là mình gi&# l&#i cái áo này c&#a m&# làm k&# ni&#m? Có nên không? T&#i t&#n ng&#n suy nghĩ m&#t h&#i, r&#i không hi&#u sao quy&#t đ&#nh b&# n&#t vào bên trong.

Quay xe đi, t&#i ngo&#nh đ&#u nhìn l&#i cái thùng recycle và ch&#t nghe lòng qu&#n đau. T&#i ch&# b&# l&#i

Gió M Côi

Tác Giả: NT Nguy&n Kim Ph&ng s&u t&m
Thứ Bảy, 19 Tháng 5 Năm 2012 06:48

đó nh&ng qu&n áo cũ c&a m& th&oi, mà sao có c&m t&&ng nh& đang lái xe đi đ& i m& tôi trong đó.

Chi&u Ch& Nh&t. N&ng đã t&t h&t r&i. Đ& đ&&ng ngoài kia b&t đ&u lên. C& khu đ&t tr&ng tr&i ch& có cái thùng recycle này n&m tr& tr&i. Tôi cho xe ch&y quanh cái thùng m&t vòng đ& chào m&. R&i m&t vòng n&a, m&t vòng n&a... không bi&t là m&y vòng . Tôi không mu&n v&. Không n& v&. Tôi không b& đ&&c ý t&&ng m& tôi đang & trong đó.

Đ&n khi có m&t chiếc xe khác đang đ& đ&n. Tôi cu&i cùng đành ph&i cho xe đi.

M& i !

ThaiNC